

Als ik mijn moeder vraag hoe het met die spanning zit, zegt ze dat er vooral minder spanning is. Op de goede manier: ze komt meer tot rust, evenals mijn vader. “Vroeger moest je wel samenwonen om iets op te bouwen, al helemaal als vrouw”, vertelt ze. “Maar als ik nu jong was, zou ik daar niet meer aan beginnen. Zelfs niet als er kinderen in het spel zijn. Ieder mens is anders, heeft een eigen ritme en doet dingen op een eigen manier. Dat is prima. Maar liever niet constant in hetzelfde huis.”

Wel de lusten en niet de lasten. Dat gevoel krijg ik bij latten. De nadelen van een relatie kun je veel makkelijker omzeilen. Als mijn vriend gestrest of chagrijnig is word ik daar minder mee geconfronteerd. Als hij voor de zoveelste keer iets kwijt is, kan ik erom lachen – het gaat tenslotte niet over spullen van mij. En dan al die andere kleine dingen: ik ben vegetariër, hij niet. Ik ga laat naar bed, hij is een ochtendmens. Je deelt alleen de dingen die je wilt delen en je kunt elkaar ontzien.

Maar dat heeft tegelijkertijd iets vrijblijvends. Soms voelt het alsof we na twee jaar nog steeds in de dating-fase zitten, waarbij we nooit echt in elkaars dagelijks leven zijn geïntegreerd. En dan heb ik het nog niet eens over de moeilijke momenten. Als ik me ellendig, lelijk of kwetsbaar voel, trek ik me terug achter mijn voordeur zonder dat hij er ook maar een glimp van hoeft op te vangen. Pas als ik me beter voel spreken we weer af. Maar is dat wel hoe liefde is bedoeld?

Ik leg mijn vraag voor aan Annemarie van Stee, docent filosofie aan de Radboud Universiteit. “In het klassieke ideaal betekent liefde samensmelting”, zegt ze. “Als mensen verliefd worden, zouden ze hun oude zelf achterlaten om samen verder te gaan als een ‘wij’.” Maar dat is niet realistisch. Want je blijft twee verschillende lichamen met verschillende belangen en interesses. Ook is het niet meer van deze tijd. “We vinden onze individuele identiteit en onze autonomie veel te belangrijk”, zegt Van Stee. “In een hedendaags ideaalbeeld van liefde, doe je recht aan de identiteit van je partner. Je benadert je geliefde als doel op zich, niet als middel om andere doelen te bereiken. Maar als je samenwoont, lopen die twee door elkaar.”

Daarmee bedoelt ze: je geliefde is niet alleen de persoon die je zo bewondert, maar ook degene die de loodgieter moet bellen of eten kookt. Als je apart woont, ligt dat anders. “Het betekent minder taken verdelen, minder gesteggel over wie wat doet of over de financiën. Laten zou dan niet alleen je autonomie beschermen, maar

het zou theoretisch ook een manier zijn om meer recht te doen aan de liefde.”

Tegelijkertijd ontnemen we onszelf daarmee wel een manier om meer verdieping te krijgen, denkt Van Stee. “Als je samenwoont en niet om de ander heen kunt, zullen er moeilijke momenten komen die je gedwongen moet delen. Daardoor laat je stukken van jezelf zien die je liever niet onder ogen komt, maar waar je niet langer voor weg kunt lopen. Wanneer de ander jou ondanks alles met een liefdevolle blik bekijkt, kun je groeien als mens. Dan zorgt de relatie ervoor dat je jezelf beter leert begrijpen en zo meer jezelf kunt zijn. Op die manier kunnen relaties juist bijdragen aan je autonomie.” Tot slot vraagt het om vaardigheden om met iemand samen te wonen. “En ook die kunnen heel verrijkend zijn voor jou persoonlijk en je autonomie juist versterken.”

IN HET DIEPE DUIKEN

Als ik kijk naar de echte redenen dat ik niet wil samenwonen, heeft dat vooral te maken met angst. Angst dat onze relatie verandert, angst dat ik iets kwijtraak van mezelf, angst dat ik in dezelfde situatie terechtkom als met mijn vroegere buurman. Maar al die dingen kunnen ook gebeuren als we apart blijven wonen. Wat adviseren de deskundigen voor mensen zoals ik, die twijfelen aan de beste manier om hun relatie vorm te geven?

“Elke vorm is goed, zolang beiden er gelukkig mee zijn”, zegt relatietherapeut Van Dalen stellig. “Maar angst is nooit een goede raadgever, ook zeker niet in de liefde”, voegt ze toe.

Filosofe Van Stee: “We leven in een voorzichtige tijd, waarin mensen graag controle behouden. Verlang je naar een latrelatie? Of wil je vooral jezelf beschermen tegen teleurstelling? Als het dat laatste is, sta je er dan achter dat die houding zo’n levenskeuze bepaalt? Je kunt ook verdieping krijgen binnen een latrelatie, maar als je verlangt naar meer, zou ik zeggen: waag het erop. Duik in het diepe. Wie weet waar je samen terechtkomt.” <<

Bent u overtuigd
latter of juist niet?
Reacties (max.
150 woorden)
zijn welkom via
tijdgeestreacties
@trouw.nl. Graag
naam en woon-
plaats vermelden.